

מ"ת 40240/06/17 - מדינת ישראל נגד יוסי טויל, אייל יצחק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 40240-06-17 מדינת ישראל נ' טויל(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 242588/2017

בפני מבקשים נגד משיבים
כבוד השופט ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל
1. יוסי טויל (עציר)
2. אייל יצחק (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד קרן בר ומאיה טריגר
ב"כ המשיב 1: עו"ד אייל אוחיון
ב"כ המשיב 2: עוה"ד שי נודל ויוחאי משה
החלטה

רקע

1. בקשה למעצר המשיבים 1 ו-2 עד תום ההליכים בעניינם.
2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיבים כתב אישום אשר מייחס להם עבירות של **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); **ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן**, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים"); **החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן**, לפי סעיף 10 לפקודת הסמים; **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים **והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, **עובר לתאריך 4.6.17 קשרו המשיבים קשר ביניהם לייצר סם מסוכן מסוג קנבוס**. במסגרת הקשר שכרו המשיבים 1 ו-5 רכב מסוג יונדאי וכן שוחחו ביניהם כל המשיבים בטלפון, תיאמו מפגשים, קיבלו לידם צמחי סם מסוג קנבוס והצטיידו באמצעים לייבוש ולייצור הסם ולהפצתו. **ביום 4.6.17 שכרו משיב 2 יחד עם אחר דירה בת 4 חדרים כשהיא ריקה מריהוט למשך 3 חודשים**. בהמשך הובילו המשיבים יחד עם אחרים, אל הדירה את הסם הארוז בשקי בד ובארגזי קרטון וכן ציוד לשם ייבוש הסם והפצתו. **בהמשך לכך, ביום 5.6.17 הקימו המשיבים בדירה מעבדה לייצור קנבוס בכך שבנו מתקנים לייבוש הסם ברחבי הדירה, אטמו את חלונות הדירה באמצעות יריעות ניילון, הפעילו מאווררים ברחבי הדירה, תלו את הסם ופיזרו אותו לייבוש וייצרו סם מסוכן מסוג קנבוס**. ביום 5.6.17 עסקו המשיבים בייצור סם מסוג קנבוס במשקל 84.6 ק"ג נטו עד למעצרו. עם כניסת השוטרים לדירה החלו המשיבים לרוץ ברחבי הדירה במטרה להימלט מהשוטרים.
4. ב"כ המשיבים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ומיקדו טענותיהם בשאלת שחרור המשיבים לחלופת מעצר.

5. ביום 4.7.17 נשלחו המשיבים לקבלת תסקירי שירות מבחן. שירות המבחן המליץ על שחרור המשיבים לחלופת מעצר.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד קרן בר, יש להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים. המדובר במי שביצעו עבירות של הפקת סם במעבדה ואין מחלוקת לגבי התקיימות הראיות לכאורה. עילת המעצר בעבירות אלו הינה עילה סטוטוטורית ורק במקרים חריגים יהיה ניתן להפיג את המסוכנות באמצעות חלופה. שירות המבחן, אשר המליץ על שחרורם, לא לקח בחשבון מספר פרמטרים. ראשית את עניין ההתארגנות המורכבת והתחכום שבעבירה, כאשר המשיבים קושרים קשר זה עם זה ועם אחרים. משיב 2 שכר את הדירה. יודגש כי יש מעורבים אחרים אשר זהותם אינה ידועה. המשיבים אף לא שיתפו פעולה באשר למקור הסמים ועל כן לא ידוע אילו עוד כמויות של סמים לא נתפסו.

באשר למשיב 1, שירות המבחן מציין כי המשיב עשה שינוי משמעותי בחייו, אך לא התייחס למה שקרה לאחר שהמשיב 1 השתחרר מהכלא בשנת 2007. מגיליון ההרשעות של המשיב 1 עולה כי הוא המשיך להסתבך בעבירות ולחובתו הרשעה בסמים משנת 2014. בנוסף משיחות שקיים המשיב 1 במהלך התקופה עולה כי הוא משוחח, בין היתר, עם בני משפחתו בנושא הסמים, כולל עם רעייתו. התרשמות שירות המבחן עומדת בסתירה לדברים שנאמרים בשיחות. גם החלופות שמוצעות אינן מתאימות. רוב המידע הוסתר משירות המבחן. שירות המבחן בעצמו מתייחס לחוסר בהירות בכל הנוגע לשימוש בסמים, כאשר משיב 1 מכחיש שימוש בסמים ואילו שירות המבחן מציע טיפול.

באשר למשיב 2, גם בעניינו התמונה שעולה מן התסקיר אינה תואמת את המצב בפועל. העבירות שמיוחסות למשיב 2 אינן עבירות של רווח מהיר, אלא עבירות שלוקח זמן לתכנן אותן ולהוציא אותן אל הפועל ועל כן לא ברורה התרשמות שירות המבחן לפיה משיב 2 ממוקד רווח מהיר ועל כן התפתה. יש לזכור כי המשיבים 1 ו-2 נמצאים בראש הפירמידה של ההתארגנות המתוארת בכתב האישום. הם שותפים מלאים מהיום הראשון בכל ההתארגנות. משיב 2 הוא זה ששוכר את הדירה בה מוקמת המעבדה. כמו כן כמות הסם מעידה אף היא על התחכום והמסוכנות. בנוסף לחובתו של משיב 2 הרשעה בעבירה של הריגה. מדובר באירוע שקרה בשנת 1998 ואולם מתוך פסק דינו של בית המשפט העליון באשר להתנהלותו ניתן ללמוד על חומרת המעשים. מצופה מאדם כזה שיתרחק מפלילים ולא יהיה מעורב בעבירה כה חמורה. המפקחים המוצעים כלל אינם מודעים להתחברות עם גורמים שליליים ורעייתו אף לא נמצאה מתאימה לפיקוח.

לפיכך עתרה ב"כ המבקשת להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים בעניינם.

7. לטענת ב"כ המשיב 1, עו"ד אייל אוחיון, כתב האישום אינו ממקם אף אחד מהמעורבים בראש הפירמידה. שירות המבחן סקר בתסקיר את העבר של המשיב 1, את ההיסטוריה שלו, את הסיכון שנובע ממנו ואת האופן שבו ניתן לאיין את הסיכון האמור. שירות המבחן התרשם כי המשיב 1 יכול לעמוד בתנאי הפיקוח ולא יפר אותם. שירות המבחן אף מוסיף הליך טיפולי שיש בו כדי להפחית עוד את המסוכנות. שירות המבחן ראה לנגד עיניו את כל הנתונים וקבע שיש מסוכנות אך גם קבע שניתן לאיין אותה. לפיכך בהתקיים מכלול התנאים האלו יש מקום להורות על שחרורו לחלופה כהמלצת שירות המבחן. עם זאת היה ובית המשפט סבור כי יש מקום להורות על המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, גם לכך יסכים המשיב 1.

8. לטענת ב"כ המשיב 2, עו"ד שי נודל ויוחאי משה, התסקיר בעניינו של המשיב 2 הינו חיובי,

עמוד 2

ובהינתן שהוא כזה יש להורות על שחרורו לחלופה. לא ניתן לקבוע כי המשיב 2 "נטוע בעולם הסמים" ומשכך יש מקום לשחרורו. עברו הפלילי של המשיב 2 הינו משנת 2000, לפני 18 שנה. המשיב בינתיים התחתן, נולדו לו ילדים, הוא עובד וחי חיים נורמטיביים. שירות המבחן קובע כי קיים סיכון. עם זאת קובע שירות המבחן כי ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות המפקחים שנבדקו. מדובר במשיב אשר ראוי לאמון בית המשפט ויש סיכוי לשקמו. שירות המבחן לא סבור שיש מקום לפיקוח אלקטרוני. סטייה מהמלצה של שירות המבחן צריכה להיעשות במקרים חריגים, ובמקרה דנן אין שום טעם שמצדיק חריגה כאמור. הטענה של המדינה נסמכת על חומרת העבירה, ואולם גם בעבירות של הריגה ורצח בתי המשפט משחררים לחלופת מעצר. לפיכך, עתרו ב"כ המשיב 2 להורות על שחרורו של המשיב לחלופה כהמלצת שירות המבחן.

בהשלמת טיעוני ב"כ המשיבים, נטען כי במובחן מעניינו של המשיב 4, אשר נעצר בהחלטת כב' הנשיא אברהם טל, עניינם של המשיבים שונה וקל יותר, באופן אשר מצדיק הטלת פיקוח אלקטרוני.

דין

9. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים ולא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותם של המשיבים פחותה.**

10. **בכל הנוגע לעילת המעצר**, ענייננו בעבירות סמים לגביהן נקבעה חזקת מסוכנות סטטוטורית בסעיף 21(א)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות - אכיפה מעצרים) תשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), כך שמעצר הוא הכלל וחלופת מעצר היא החריג. כדי לחרוג מהכלל על המשיבים לסתור את חזקת המסוכנות הסטטוטורית תוך הצבעה על נסיבות מיוחדות (ראו לדוגמה בש"פ 1567/12 **כהן נ' מדינת ישראל**, (7.3.12); בש"פ 5836/12 **אמארה נ' מדינת ישראל** (9.8.12) וכן בש"פ 4251/17 **מדינת ישראל נ' זאודי** (18.6.17)). לא זה המקרה שבפנינו.

באשר למסוכנות הנובעת מעבירות אלו ראו דברי בית המשפט העליון בבש"פ 7283/16 **אלמגור נ' מדינת ישראל** (27.9.16):

"הלכה פסוקה היא כי בעבירות של סחר והפצת סמים יש לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים נגדו, וזאת לאור המסוכנות הרבה לשלום הציבור הנשקפת ממנו, ובשל כך שלא ניתן להפיג את המסוכנות הטבועה במבצעי עבירות אלה באמצעות חלופת מעצר, שאין בכוחה על-פי רוב למנוע הישנותן של עבירות מסוג זה".

בהקשר זה ראו גם בש"פ 3833/13 **עמוס נ' מדינת ישראל** (5.6.13); בש"פ 4585/14 **צקבאשווילי נ' מדינת ישראל** (4.7.14); בש"פ 3064/15 **מאירוב נ' מדינת ישראל** (12.5.15); ובש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל** (9.12.15); בש"פ 2878/17 **מדינת ישראל נ' אטיאס** (30.3.17).

11. עם זאת, ועל אף התקיימות עילות המעצר, נדרש בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעים שפגיעתם בחירות המשיבים פחותה, כאשר במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני (ראו: סעיפים 21-22, ו-22א-22ג לחוק המעצרים; בש"פ 2191/15 **מדינת ישראל נ' שראפי** (08.04.15); בש"פ 2819/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.05.015); בש"פ 3545/15 **מדינת ישראל נ' חיים** (08.06.15); בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת**

ישראל (09.12.15); בש"פ 4256/16 **חסין נ' מדינת ישראל (20.7.16).**

12. הפסיקה אף הכירה בכך כי יתכנו מקרים בהם ישוחררו נאשמים בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, בהיקפים הדומים למקרה דנן וזאת במקרים חריגים בלבד, כאשר לנאשם אין עבר פלילי, כשעברו הפלילי קל או כאשר המשיב אינו "נטוע בעולם הסמים" ובצירוף המלצה חיובית של שירות המבחן (ראו למשל: בש"פ 2196/15 **רבי נ' מדינת ישראל (6.4.15)**; בש"פ 8585/15 **בן לולו נ' מדינת ישראל (23.12.15)**; מ"ת (מח' מרכז-לוד) 50573-01-16 **מדינת ישראל נ' אדזיאשבילי (28.2.16)**).

בחינת תסקירי שירות המבחן

13. מהתסקיר בעניינו של המשיב 1 עולה כי המשיב הינו יליד 1978, נשוי ואב לשלושה ילדים, עובד בעבודות מזדמנות. גדל במסגרת משפחתית מורכבת ומגיל צעיר שולב במסגרות חוץ ביתיות ומוסדות בצו בית משפט. לא גויס לצבא על רקע מעורבותו בפלילים. החל להשתמש בסמים בגיל 14, שולב בהליך טיפולי במסגרת מאסרו, אך לא סיים את הטיפול. נמנע משימוש בסמים מזה 8 שנים. שולל נזקקות טיפולית בתחום הסמים. שירות המבחן התרשם כי המשיב החל לנהל אורח חיים שולי והתמכרותי בגיל צעיר כשהמשפחה בה גדל התקשתה לספק את צרכיו והוא התקשה לשמור על יציבות במישורי חייו השונים. על אף שלתפיסתו הוא ערך שינוי משמעותי באורח חייו, במצבי קושי וכאשר מצוי בלחצים חייוניים, הוא פועל באופן פתייני ומקשה לבחון אלטרנטיבות לפעולה ועלול לחזור לדפוסים עבריינים המוכרים לו. בנוסף התרשם שירות המבחן כי סנקציות קודמות אינן מהוות גורם מרתיע ומציב גבולות. לפיכך התרשם שירות המבחן מקיומה של רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות. שירות המבחן בחן מספר חלופות בעניינו של המשיב בהן רעייתו, בן דודה של רעייתו ואחיו של המשיב, והתרשם כי מדובר באנשים אשר מביעים דאגה למצבו של המשיב ורצון לסייע בשיקומו ויציבותו וכי הם מהווים עבורו דמויות סמכותיות ומציבות גבול. לבסוף התרשם שירות המבחן כי יש בחלופה המוצעת, בכפוף לשילובו בהליך טיפולי בשירות המבחן, כדי להוות גורם מצמצם רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות ולאור זאת המליץ שירות המבחן על שחרורו לחלופה מעצר.

14. מהתסקיר בעניינו של משיב 2 עולה כי הוא כבן 40, נשוי ואב לשישה ילדים. טרם מעצרו עבד באופן רציף וקבוע באגף התברואה בעיר מגוריו. סיים 11 שנות לימוד. בהיותו כבן 16 הסתבך בעבירות אלימות והחל במעורבות שולית. לא גויס על רקע מעורבות פלילית. המשיב 2 תיאר כי סמוך למאסרו האחרון החל בתהליך של חזרה בתשובה, נישא ומאז מנהל אורח חיים חרדי. הוא התמקד בתיאור תפקודו היציב והיותו גבאי וחזן בבית הכנסת. ניכרו תחושות של בושה ואכזבה סביב התנהלותו השולית וחשש מפני השלכות העתידיות של מעצרו על בני משפחתו. שירות המבחן התרשם מאדם אשר הצליח לערוך שינוי באורחות חייו ולבסס אורח חיים יציב ומתפקד לאחר ריצוי מאסר ארוך. עם זאת התרשם שירות המבחן מחשיבה ממוקדת ברווח כספי מהיר לצורך קידום צרכיו האישיים וכי חלה התרופפות ביכולתו להציב לעצמו גבולות בכל הנוגע לקשרים עם גורמים שוליים. לפיכך העריך שירות המבחן כי ישנו סיכון להמשך התנהלות שולית ופורצת גבול. שירות המבחן נפגש עם הוריו של המשיב 2 אשר הוצעו כחלופת מעצר והתרשם כי מדובר באנשים רציניים ושומרי חוק בעלי יכולת להצבת גבולות. כמו כן התרשם שירות המבחן כי אחותו וגיסתו של המשיב אף הן נשים רציניות, סמכותיות ובעלות יכולת להציב גבולות. שירות המבחן העריך כי מדובר בחלופה מתאימה ומאוזנת, ולפיכך המליץ על שחרורו ממעצר לחלופה כאמור.

15. כידוע תסקיר המעצר הוא כלי עזר מקצועי בלבד ואינו כובל את שיקול דעתו של בית המשפט בבחינת "כזה ראה וקדש" (ראו: בש"פ 8097/14 פלוני נ' מדינת ישראל (9.12.14)). עורכי תסקירי שירות המבחן הינם אנשי מקצוע מיומנים שלהם מומחיות בבחינת התנהגותו של הנאשם המובא בפניהם. ואולם המלצת שירות המבחן הינה המלצה בלבד והיא אינה מחליפה את שיקול דעתו של בית- המשפט. בהקשר זה ראו בש"פ 4272/12 מדינת ישראל נ' זזה (1.6.12):

"המלצתו של שירות המבחן כשמה כן היא - המלצה בלבד, אשר אין בה כדי לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט. כידוע, השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו אינם חופפים לשיקולים שעל בית המשפט לשיקול לצורך החלטתו בבקשה למעצר עד תום ההליכים... משכך, ברי כי במקרים מסוימים יגיע בית המשפט למסקנות אחרות שאינן מתיישבות עם המלצות שירות המבחן באשר לאפשרות להורות על שחרור לחלופת מעצר".

בהקשר לעבירות סמים, ראו גם בש"פ 3740/11 אל עלאין נ' מדינת ישראל (24.5.11).

16. במקרה דנן, המדובר בעבירה אשר בוצעה תוך התארגנות של מספר אנשים שונים, זהות חלקם עדיין לא ידועה, אשר פעלו לייצור והכנת סמים בתוך דירה אותה שכרו למטרה זו. לשם כך הובילו אל הדירה את הסם הארוז בשקי בד ובארגזי קרטון וכן ציוד לשם ייבוש הסם והפצתו. המשיבים בנו מתקנים לייבוש הסם ברחבי הדירה, אטמו את חלונות הדירה באמצעות יריעות ניילון, הפעילו מאווררים ברחבי הדירה, תלו את הסם ופיזרו אותו לייבוש וייצרו **סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 84.6 ק"ג נטו**.

17. במקרה דנן, לא מדובר במשיבים נעדרי עבר פלילי או כאלו שאינם נטועים בעולם העברייני.

18. המשיב 1 צבר לחובתו 12 הרשעות קודמות:

א. הרשעה בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי משנת 2014.

ב. הרשעה משנת 2012 בגין סיוע להיזק מכוון בחומר נפץ, בגינה נידון ל-9 חודשי מאסר בפועל.

ג. הרשעה בעבירת **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית** בגינה נידון ל- 24 חודשי מאסר בפועל משנת 2007 (כולל הפעלת שני עונשי מאסר על תנאי).

ד. הרשעה בקשירת קשר לפשע, **סחר בנשק**, החזקת נשק והפרת הוראה חוקית בגינה נידון ל- **7 שנות מאסר בפועל** בשנת 2005. יש להדגיש כי את העבירות הללו ביצע המשיב 1 שעה שהיה נתון במעצר בית. באותה פרשה דובר על סחר בכלי נשק שנגנבו מרשות הצבא (ראו ע"פ 10414/03 טויל נ' מדינת ישראל (4.8.05)).

ה. **הרשעה בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, ניסיון לבריחה ממשמורת חוקית**, תקיפת שוטר ונשיאת סכין בגינה ריצה 30 חודשי מאסר בפועל משנת 2003 (כולל הפעלת שלושה עונשי מאסר על תנאי).

ו. מספר הרשעות נוספות בעבירות אלימות, רכוש, סמים, בריחה ממשמורת חוקית ועוד, בין השנים 1994 עד 2001.

19. הרשעותיו החוזרות ונשנות של המשיב 1 מלמדות כי העולם העברייני בכלל ועולם הסמים בפרט אינם זרים לו ונראה כי הוא נטוע בהם היטב. עיון בגיליון הרשעותיו מלמד כי גם בעונשי מאסר משמעותיים של שנים ארוכות לא היה כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות חמורות וכי הוא אף ניסה

בעבר לברוח ממשמורת חוקית והפר הוראה חוקית בכך שביצע עבירות חמורות תוך הפרת תנאי מעצר בית שהיה נתון בו. בנסיבות אלו סבורני כי המשיב 1 אינו נמצא בגדר החריג לכלל שבעבירות סמים מסוג זה יש להורות על מעצר עד תום ההליכים. לאור עברו הפלילי המכביד, לא ניתן לתת בו אמון שיקפיד לשמור על תנאי השחרור או הפיקוח האלקטרוני.

20. לחובתו של משיב 2 חמש הרשעות קודמות:

א. הרשעה בעבירות של הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר, איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי והעלבת עובד ציבור בגינה נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל בשנת 2000.

ב. **הרשעה בעבירת הריגה בגינה נידון ל- 10 שנות מאסר** בפועל בשנת 1998.

ג. הרשעה בעבירה של איומים משנת 1995.

ד. הרשעה בעבירה של נשיאת נשק והסגת גבול פלילית משנת 1995.

ה. הרשעה בעבירות של חבלה או פציעה כשהעבריין מזויין, נשיאת סכין, פציעה ותקיפה סתם משנת 1994.

21. אף הרשעותיו של המשיב 2, מלמדות כי לא ניתן לתת בו אמון. עיון בע"פ 7470/98 **יצחק נ'**

מדינת ישראל (27.12.99) מלמד המשיב 2 הורשע בכך שדקר אדם למוות באמצעות מברג הישר לתוך ליבו של המנוח. לא זו אף זו, המשיב 2 **נמלט מהארץ** לאחר ביצוע העבירה והוסגר במסגרת הסדר טיעון שנחתם בין עורך דינו לבין המדינה. המשיב 2 נידון לשנים ארוכות במאסר ואולם גם בכך לא היה כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות אלימות נוספות. אמנם הרשעתו האחרונה הינה משנת 2000 ועדיין לא מצאתי כי בהתקיים עברו הפלילי, כמו גם בריחתו מישראל לאחר ביצוע עבירה של הריגה, ונסיבות תיק זה יש להביא לסטייה מהכלל. בהקשר זה יצוין כי שירות המבחן אינו מתייחס בתסקירו הנוכחי לעובדת בריחתו של הנאשם מישראל בתיק ההריגה, ולא ברור אם נתון זה עמד לנגד עיני שירות המבחן בעת עריכת התסקיר. משכך, בעניינו של המשיב 2, בנוסף לעילת המסוכנות, קיימת עילת מעצר של חשש להימלטות מאימת הדין.

בחינת הפסיקה במקרים דומים

22. גם עיון בפסקי הדין הרבים שהוגשו על ידי ב"כ הצדדים מלמד כי אין במקרה דנן מקום לסטות מן הכלל בדבר מעצר עד תום ההליכים ולהורות על שחרור המשיבים או על המשך מעצרם בפיקוח אלקטרוני.

23. פסקי הדין אשר הוגשו על ידי ב"כ המבקשת חוזרים על הכלל לפיו בעבירות אלו קמה עילת מעצר סטטוטורית ולמעט חריגים, לא ניתן להפיג את המסוכנות הטבועה במבצעי עבירות אלה באמצעות חלופת מעצר, וזאת בשל המסוכנות הרבה לשלום הציבור הנשקפת מהם, וכן בשל כך שחלופת מעצר, על-פי רוב, אין בכוחה למנוע הישנותן של עבירות אלו וזאת גם כאשר מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי או בעלי עבר פלילי שאינו מכביד (בהקשר זה ראו בש"פ 4585/14 **צקבאשווילי נ' מדינת ישראל** (4.7.14); בש"פ 1765/16 **פרקש נ' מדינת ישראל** (17.3.16); בש"פ 3883/13 **עמוס נ' מדינת ישראל** (5.6.13); בש"פ 6316/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.10.13); בש"פ 5721/12 **בביקר נ' מדינת ישראל** (14.8.12); בש"פ 4960/08 **מדינת ישראל נ' גני** (7.10.08); בש"פ 3064/15 **מאירוב נ' מדינת ישראל** (12.5.15); בש"פ 8253/14 **ניסן נ' מדינת ישראל** (16.12.14); מ"ת

עמוד 6

(מח' מרכז-לוד) 17688-04-17 **מדינת ישראל נ' דוכן** (6.6.17).

24. ב"כ המשיבים הפנו להחלטות בהן הורה בית המשפט על שחרורם של נאשמים. לאחר עיון בהחלטות הללו, סבורני כי לא ניתן ללמוד מהן באשר לתיק דנן, שכן בחלקן של ההחלטות השחרור נבע מהיות המשיבים אנשים שניהלו עד אותה עד אורח חיים נורמטיבי והם נעדרי עבר פלילי, שלא כמו במקרה דנן (ראו: מ"ת (מח' מרכז-לוד) **מדינת ישראל נ' מוטולה** (24.11.15); מ"ת (מח' מרכז-לוד) 30306-05-12 **מדינת ישראל נ' בן שמעון** (18.7.12); מ"ת (מח' מרכז-לוד) 30942-03-17 **מדינת ישראל נ' בן אדיבה** (26.3.17); עמ"ת (מח' ת"א) **מדינת ישראל נ' בנימין** (25.2.14)).

בחלקן של ההחלטות שוחררו המשיבים בשל טענות אפליה בינם לבין משיבים אחרים באותה פרשה אשר שוחררו, טענה שאינה מתקיימת בתיק זה (בש"פ 240/15 **ביטון נ' מדינת ישראל** (20.1.15); בש"פ 4147/15 **רוקח נ' מדינת ישראל** (21.6.15); בש"פ 5193/14 **אבו נג'מה נ' מדינת ישראל** (13.8.14)).

כמו כן הצביעו ב"כ המשיבים על מספר קטן של מקרים בהם שוחררו נאשמים בעלי עבר ישן או שאינו רלוונטי. באותם מקרים נקבע על ידי בית המשפט כי אין המדובר בנאשמים אשר נטועים בעולם העברייני, וסבורני כי לא ניתן ללמוד מכך על מצבם של המשיבים בתיק דנן נוכח הרשעותיהם כמתואר לעיל (ראו בש"פ 8585/15 **בן לולו נ' מדינת ישראל** (23.12.15); מ"ת (מח' מרכז-לוד) 50573-01-16 **מדינת ישראל נ' אדזיאשבילי** (28.2.16)).

25. בנוסף, נתתי דעתי להחלטות אשר התקבלו בעניינם של מעורבים נוספים בפרשה זו:

א. משיב 7 שוחרר למעצר בית וזאת נוכח חולשה ראייתית משמעותית בעניינו אשר אינה קיימת בעניינם של המשיבים 1 ו-2.

ב. משיב 6 הועבר להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, בהחלטה שניתנה על ידי כב' השופטת דנה מרשק-מרום, עת נקבע על ידה כי מתקיימות נסיבות מיוחדות בעניינו המצדיקות חריגה מן הכלל לפיו בעבירות מסוג זה יש להורות על מעצר עד תום ההליכים, בין היתר נוכח העדר עבר פלילי, וזאת במובחן משיבים 1 ו-2.

ג. משיב 4 נעצר עד תום ההליכים בעניינו, בהחלטה שניתנה על ידי כב' הנשיא אברהם טל, וזאת על אף המלצה חיובית של שירות המבחן. החלטה זו התקבלה חרף מצבו הבריאותי של משיב 4 (אשר סובל מנכות רפואית ואובדן כושר תפקודי), חרף עברו הפלילי שהינו קל יותר מעברם של המשיבים 1 ו-2, וחרף חלקו היחסי במעשים שאינו משמעותי יותר מחלקם של משיבים 1 ו-2. בחנתי את טיעוני ב"כ המשיבים בכל הנוגע לאבחנה בין המשיב 4 לעניינם של המשיבים, אך סבורני כי לא ניתן לקבל את הדברים. אמנם נגד המשיב 4 תלויים ועומדים מאסרים על תנאי, ועברו הפלילי "חדש" יותר, אך אין בכך כדי להוביל למסקנה שעניינו חמור מאשר עניינם של המשיבים 1-2. זאת בפרט בשים לב לכך שהמאסר היחיד אשר ריצה מאחורי סורג ובריח היה למשך חודש ויום בלבד, וזאת במובחן מהמשיבים 1 ו-2, כמפורט לעיל.

במאמר מוסגר יצוין, כי ערר על החלטת המעצר בעניין המשיב 4 נדחה על-ידי בית-המשפט העליון (כב' השופט נ' הנדל) בבש"פ ---- א' נ' מדינת ישראל (15.8.17).

מסקנות

26. נוכח האמור לעיל, שוכנעתי כי בעניינם של המשיבים לא מתקיימות נסיבות מיוחדות שיש בהן כדי

להצדיק סטייה מהכלל האמור. המשיבים בעלי עבר פלילי משמעותי אשר מצביע הן על מעורבות בעולם העברייני בכלל (בנוגע לשני המשיבים) ובעולם הסמים בפרט (בכל הנוגע למשיב 1) וכן על הקושי שבמתן אמון בהם נוכח העובדה ששבו וחזרו לבצע עבירות פליליות גם אחרי ריצוי מאסרים ממושכים ונוכח עברם בכל הנוגע להימלטות מהדין או הפרת תנאי שחרור. מסוכנותם של המבקשים ניכרת גם מכתב האישום, ממנו עולה כי הם פעלו בתחכום רב, עת שכרו דירה והשקיעו רבות בהפיכת הדירה למקום להכנת סמים, תוך שימוש בציווד רב תוך החזקה ויצור של סמים בכמות משמעותית של 84.6 ק"ג. חלקם היחסי של המשיבים בפרשה הוא משמעותי. המשיב 1 שכר את הרכב, והמשיב 2 שכר את הדירה הרלוונטית. שניהם מעורבים באירוע מתחילתו.

27. פיקוח אלקטרוני לפי סעיף 22ב(ב)(1) לחוק המעצרים אפשרי רק מטעמים מיוחדים שירשמו (ראו למשל בש"פ 5981/17 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (30.7.17)). במקרה דנן לא מתקיימים טעמים כאמור, ומובן שאין די בהמלצה חיובית של שירות המבחן כדי להוות טעם מיוחד כדרישת החוק.

28. בנסיבות אלה, ובאיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי לא ניתן אף להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני, ומכאן שיש להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים בעניינם.

סוף דבר

29. אשר על-כן, אני מורה על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים בעניינם.

ניתנה היום, כ"ד אב תשע"ז, 16 אוגוסט 2017, בנוכחות הצדדים.